

holder sig til en bestaaende Lov som denne. Generalauditsøren vil faae noget at bestille, naar han skal være Krigsministeren behjælpelig med at udfærdige den Instrux, som hans Myndigheder skulle bruge til Veiledning istedetfor denne Lov; thi den kunne de ikke bruge, det er sikkert. De maa have en Instrux, der maa sammensatte de Bestemmelser, der skulle være gjældende, med alle disse Stykker, der ere satte sammen, med en tilføjet Fortolkning over, hvorledes de skulle forstaaes, og derefter nødvendigvis med Ministerens administrative Beslutninger om, hvorledes dette egentlig skal udføres; thi ogsaa derom kan der være meget forskellige Meninger, selv efterat det hele saaledes gennem Generalauditsørens uparlamentariske Haand er sat sammen til en Instrux. Hvorledes er det muligt, at Rigsdagen kan ville vedtage et Lovforslag i en saa uforstaaelig og slet Form? Allerede Formen maatte i højeste Grad afskrækte neutrale Folk, der ikke ere særlig interesserede i Et eller Andet; de maa jo sige: Nei, lad os dog bearbejde det og faae det forstaaeligt. Man taler tidt om, at vi her ikke skrive vore Love tydeligt nok, selv naar vi skrive Love om en enkelt Gjenstand og behandle den her. Men hvad vil da Befolkningen sige, som Alle og Enhver komme til at staa personlig meget nær ved denne Sag, naar Rigsdagen har leveret et saadant Lovarbejde efter otte Mars Arbejde? Der vil allerede med Hensyn til Formen, og det med Rette, komme Behøvelser fra enhver Menigmand i Danmark, men Juristerne, forsaavidt de skulle have med denne Sag at gjøre, ville blive rent fortvivlede. Hvorfor, mine Herrer, have de nu forklart de Former, som have foreligget til Behandling? Der er f. Ex. Landsthingets Forslag; jeg vil nu slet ikke tale om vort Forslag, formelt er det klart og tydeligt, men det er jo det værste Ustykke, det sletteste Lovforslag, der nogensinde har ligget paa Thingets Bord. Men jeg taler om Landsthingets Forslag, med hvilket dette jo i Alanden er meget nær beslægtet. Hvorfor have de Herrer ikke taget Formen for Landsthingets Forslag, og jeg vil føie til, Indholdet med? thi det er, som jeg senere skal vise, kun nogle saa og ringe Ændringer, de have gjort i Landsthingets Forslag, og det meget betenkelige Ændringer flere af dem. Hvorfor have de ikke taget Landsthingets Forslag, som jo er tydeligt og forstaaeligt saavel for Menigmand som for Jurister, til Basis for deres Underhandlinger? Ja, jeg behøver ikke at spørge dem, mine Herrer, hvorfor de ikke have gjort det og fremsat deres Ændringsforslag paa det for Liden rette Sted til Behandling af denne Sag, nemlig i Fællesudvalget; thi just fordi dette efter vor Opfattelse var det eneste konstitutionelt Rigtige paa dette Tidspunkt, just derfor var det jo efter deres Modstand mod Fællesudvalget ubrugeligt. Hvorfor have de ikke gjort dette? Hvorfor have de taget

en Form for en saa vigtig Sag, som er saa yderlig slet, at jeg tror, der hører et mærkverdigt Slumpetræk eller Finhed til, for at kunne lave noget saa slet fremfor Noget i Formen saa klart og bestemt som Landsthingets Forslag? De Herrer angive en Grund. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bojzen) sagde, at man vilde bort fra disse Forudsætninger for en Forsvarsplan, som laa i Ministerens Motiver. „Dette var“, siger han, „for os den først ufravigelige Fordring“, og derfor maatte de lave et saadant Forslag som Tillæg til Lovloven og ikke som nyt selvstændigt Forslag. Jeg tror, det maa have kostet enhver Mand med blot en Smule Ordenssands en meget betydelig Overtindelse. Indholdet af Forslaget maatte være i højeste Grad tillokkende for at lede Nogen over til en saadan Form for at tilfredsstille denne underlige barnlige Fantasi, for at komme bort fra nogle Motiver i et Lovforslag, der ikke længere ligger for, idet der ligger et ganske selvstændigt Landsthings- og et andet ligesaa selvstændigt Folkethingsforslag for. Ministeren staar med sine Forslag og Motiver, og vi staa med vore Forslag og Betænkninger. Altsaa for at komme bort fra nogle Motiver, der ikke længere ligge for, valgte de Herrer den slette uforstaaelige Form istedetfor den gode. Men sig mig, have de nu ogsaa faaet slaaet disse Motiver ihjel derved? ere de nu visse paa, at de have faaet rammet en Bal i Rjebet paa denne Forudsætning, saa den ikke staar op mere? (Rasmussen: Ligesom med Provisoriet.) Ja, ganske vist, der er en Del Sammenligningspunkter, det vil sige i Behandlingsmaaden (Afbrudelse af Billen). Ja, jeg indrømmer, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Wille) kan sagtens være glad, thi hver Gang der er noget saadant i veien som her, og en saadan Alliance som denne bærer sine Frugter, ved jeg meget godt, at det ærede Medlem og hans Venner gaar af med Profitten. (Wille: Er det i den Forstand, det ligner Provisoriet?) Ja, i den Forstand, hvor Lalen er om Behandlingsmaaden og om Profitten, som de Herrer gaa af med. Men ere De nu visse paa, at den barnlige Forudsætning ogsaa virkelig sker Fyldest? Det gjør mig ondt, mine Herrer, men jeg skal gjøre Dem opmærksom paa, at Motiverne staa aldeles urørte, de staa i Tillæg A lige saa urørte nu, som før De kom med dette Monstrum af Forslag, og den ærede Krigsminister sidder paa sin Plads. Jeg behøver ikke at tilføie: Sid han maa sidde der længe, thi han bliver nok; med saadan Gift fordriver man ikke Ministerier. Altsaa den ærede Krigsminister sidder paa sin Plads, og han sidder endnu paa sin Forsvarsplan, der er trykt og hele Verden bekendt. Der er ikke en Løddel i denne Forsvarsplan, der forsvinder for denne slette Forms Skyld, og tro de Herrer, at Ministeren har forandret sin Betragtning af Kjøbenhavns